

РЕШЕНИЕ

№ 2779

гр. София, 25.04.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 26 състав,
в публично заседание на 27.03.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Мирослава Керимова

при участието на секретаря Мая Георгиева, като разгледа дело номер **10078** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следв. от АПК във вр. с чл. 215 от ЗУТ. Образувано е по жалба на С. В. Б., П. Б. Б. и Л. П. Б. срещу ЗАПОВЕД № ДК-02-ЮЗР-286/10.09.2012 г. на Началника на РДНСК -Югозападен Район, издадена на основание чл. 225 от ЗУТ за премахване на незаконен строеж „Паркинг“, находящ се в УПИ - II- 485а, 486, 487, кв. 234, по плана на [населено място], м. Г. М.- П.- Редута" с административен адрес [улица], Район „С.“, СО- [населено място]. Претендира се незаконосъобразност на оспорения акт по съображения подробно изложени в жалбата. В съдебно заседание , жалбоподателите се представляват от адв. Паунова, която поддържа жалбата. Представя подробни писмени бележки, като моли съда да постанови решение, с което да отмени обжалвания акт като издаден при допуснати съществени процесуални нарушения и противоречие с материалния закон. Претендира разноси по делото.

Ответникът по жалбата, началник РДНСК Югозападен район чрез юрк. О. оспорва жалбата. Твърди, че административният орган е установил, че на места строежът е над 1.10м, поради което се изискват строителни книжа. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение на жалбоподателите.

СГП, уведомена с писмо, не прави искане за конституиране като страна в производството по делото и не изпраща представител.

АССГ, в настоящия състав, при извършена служебна проверка за допустимост на оспорването, приема жалбата за допустима като подадена в срок, от активно

процесуално легитимирана страна, срещу акт, който подлежи на съдебен контрол за законосъобразност пред настоящия съд и съдебен състав.

Предмет на оспорване в настоящото производство е ЗАПОВЕД № ДК-02-ЮЗР-286/10.09.2012 г. на Началника на РДНСК -Югозападен Район, с която на основание чл. 225 ал.1 във вр. с чл. 222 ал.1 т.10 от ЗУТ и правомощията, предоставени със заповеди №№ РД – 13 – 229/02.07.2012г на началник ДНСК, е наредено премахване на незаконен строеж „Паркинг“, находящ се в УПИ - II- 485а, 486, 487, кв. 234, по плана на [населено място], м. Г. М. - П.- Редута" с административен адрес [улица], Район „С.“, СО- [населено място]. На л. 14 по делото е представено заверено копие от оспорвания акт, но липсват доказателства за връчването на акта на адресатите на акта. Предвид горното и липсата на възражения за недопустимост на оспорването, съдът приема, че е спазен 14-дневния преклузивен срок за оспорване съгласно чл. 215 от ЗУТ. Жалбоподателите са адресати на акта и като такива са активно процесуално легитимирани да го оспорва. АССГ е компетентният административен съд по местонахождението на недвижимия имот да извърши проверка за законосъобразност на обжалваната заповед.

След анализ на събраните по делото доказателства, съдът приема за установена следната обстановка от фактическа и правна страна:

От представените по делото писмени доказателства, се установява безспорно, че С. В. Б., ЕГН [ЕГН], П. Б. Б., ЕГН [ЕГН] и Л. П. Б., ЕГН [ЕГН] са съсобственици на част от УПИ № II-485а, 486 и 487 от кв.234 по регулационния план на С., местност Г. М.-П.-Редута", находящ се [населено място], Район „С.“, [улица]. С договор за разпределение на ползването на част от съсобствен недвижим имот от 18.06.2009 г. – л. 36 по делото е извършено доброволно разпределение на отредените им паркоместа, за което са получили одобрена схема - скица на разпределението и разположението на паркоместата, която скица и съгласувана с СО, Район С. на основание чл. 43, ал.1 от ЗУТ. Във връзка с даденото разпределение и с цел самото изграждане на паркоместата жалбоподателите заявяват, че са изляли бетонна плоча, за което действие административните органи са съставили констативен протокол, с който са наредили да бъде премахната бетонната плоча, което разпореждане е изпълнено изцяло и в срок. Доказателство за изпълнените предписанията на административния орган е констативен протокол № ДК-02-00-95 от 15.09.2011 г., с който административните органи констатира, че е извършено отстраняване на бетонната плоча и е направена констатация за пълно изпълнение на предписанията. Това обстоятелство се доказва и от изслушаната по делото СТЕ, според която „изградените стоманобетонни фундаменти и плоча за гаражи №№№26,27,28 са разрушени до кота терен, видно от ДК-02-00-95 от 15.09.2011. Експертизата констатира, че теренът на процесното УПИ е с денивелация от около 2,5 м. в посока югозапад-североизток". Вещото лице при огледа на място констатира също, че в резултат на премахването на стоманобетонните фундаменти се е получила денивелация и пропадане на земна маса, което е довело до образуване на огромен ров с дълбочина от около 0,90 см.

При извършване на действията по проверка в административното производство е съставен Констативен протокол № С4-1866/11.04.2012 г. от служители на Регионален отдел „Национален строителен контрол" - С. при РДНСК Югозападен район, в който е отразено както обстоятелството по извършване на проверката, така и е направено описание –индивидуализация на строежа като насип от земна маса с трошен камък, изпълнен със средна височина 1.10м и размери в план 5.20 на 11.60м. Същият е

изпълнен в дъното на УПИ II - 485а, 486, 487, м. Г. М., П.. Тъй като за строежа не са представени строителни книжа, същият е определен като изграден в нарушение на чл. 137 ал.3 от ЗУТ и чл. 148 ал.1 от ЗУТ. Съставеният констативен акт е връчен на извършителите на строеж – П. Б., С. Б. и Л. Б., като същите са упражнили и правото си на защита чрез възражение.

Въз основа на така съставения констативен акт се издава и обжалваната заповед № ДК – 02 – ЮЗР – 286/10.09.2012г на началник РДНСК, Югозападен район , с която поради нарушение на чл. 137 ал.3 и чл. 148 ал.1 от ЗУТ и на основание чл. 225 ал.2 т.2 от ЗУТ се постановява премахване на незаконния строеж.

Принципно, съставените констативни актове по ЗУТ от длъжностни лица в кръга на тяхната компетентност са официални удостоверителни документи и имат материална доказателствена сила за удостоверените в тях факти. По делото обаче чрез представените писмени доказателства и от изслушаната и приета като доказателство експертиза след проверка и оглед на място се установява, че „ТЕРЕНЪТ на УПИ -то е с денивелация от около 2,5 м. в посока югозапад североизток, с денивелация от 1 метър. На мястото на разрушените стоманобетонни фундаменти е изпълнен НАСИП от трошен камък, с височина от нивото на терена до нивото на подземния гараж около 0,98 см. и височина посока дъното на парцела около 0,90 см. Или със средна височина от 0,94 см. В обжалваната заповед в действителност е изписано, че височината на насипа е 1,10 м., което не се доказва в производството по делото, напротив – опровергава се от събраните в хода на производството доказателства.

Жалбоподателите оспорват освен височината на насипа , отразена в съставения КА и последващо в оспорената заповед, и квадратурата на същия, като в тази насока релевира становище, че се касае за три паркоместа на трима отделни собственици и всяко паркомясто е с площ под 30 кв.м. В тази насока се твърди, че експертизата доказва, че насипът е изпълнен на местоположението на паркоместа №№№ 26, 27 и 28 по схемата на паркоместа от 07.07.2008 г. като всяко паркомясто е под 30 кв.м насип с височина от 0,95 см. за всяко едно от тези паркоместа, и в тази насока се пледира, че същите попадат в нормата на чл. 147, ал.1, т.8 от ЗУТ, съгласно която не се изисква одобряване на инвестиционни проекти за издаване на разрешение за строеж за изкопи и насипи с дълбочина или височина до 1 м. и с площ от 30 кв.м. Жалбоподателите твърдят, че паркингът е изпълнен съгласно одобрена схема от СО р-н С. - Проект за изграждане на паркоместа на основание чл.43, ал.1 от ЗУТ от 07.07.2008г. в дъното на имота която собственост от трима съсобственици, като паркомясто 26 е с размер 2,80/5,20м с площ 14,56м², височината на насипа е 95см в този смисъл строежът отговаря на изискванията на чл.147, ал.1т.8 на ЗУТ и не попада в разпоредбата на чл. 148,ал.1от ЗУТ. Паркомясто № 27 е с размер 5,20/5,20 м. с площ от 27,04 кв.м, височината на насипа е 95 см. в този смисъл същото отговаря на изискванията на чл. 147, ал.1, т. 8 от ЗУТ и за същото не се издава разрешение за строеж, както и относно паркомясто № 28, което е с размер 3,50/5,20 м . с площ от 18,20 кв.м и с височина 95 см., което е отново в рамките на предвидената в закона височина, за която не се изисква разрешение за строеж.

Като съобрази становищата на двете страни, АССГ в настоящия съдебен състав приема следното като извод от правна страна:

При извършена служебна проверка за валидност на обжалвания акт, съдът приема, че същият не е нищожен. Издаден е във валидна писмена форма, изведен през деловодната система на администрацията при ответника; от външна страна съдържа

законово изискуемите реквизи на административен акт. Съгласно разпоредбата на чл. 222 ал.1 т.10 от ЗУТ началникът на ДНСК има правомощие да издава заповеди за премахване на незаконни строежи. Чл. 222 ал.1 от ЗУТ дава възможност по закон началник ДНСК да делегира свои правомощия /вкл. и такива по издаване на заповеди за премахване на незаконни строежи/ на други длъжностни лица. В оспорваната заповед е изписано, че началник РДНСК Югозападен район я издава на основание заповед № РД – 13 – 229/02.07.2012г на началник ДНСК. Същата е приложена като доказателство по делото на л. 53. С нея се делегират правомощия от началник ДНСК на началниците на регионалните дирекции на строителен контрол да издават заповеди за премахване на незаконни строежи - правомощия по чл. 222 ал.1 т.10 и чл. 225 ал.1 от ЗУТ. Процесната заповед е подписана от инж. П. Т. на 10.09.2012г в качеството му на изпълняващ длъжността началник РДНСК Югозападен район.

При извършена служебна проверка за издаване на оспорваната заповед при спазване на процедурата по ЗУТ, АССГ в настоящия състав приема, че заповедта, предмет на контрол в настоящото производство, е издадена при спазване на процедурата по издаването ѝ:

Съгласно разпоредбата на чл. 225 ал.3 от ЗУТ , в редакцията му към датата на извършване на проверката, заповедта по ал. 1 се издава въз основа на констативен акт, съставен от длъжностни лица на Дирекцията за национален строителен контрол. Актът се връчва на заинтересуваните лица, които могат да подадат възражения в 7-дневен срок. В конкретната хипотеза тази разпоредба е спазена.

По отношение на правилното приложение на материалния закон, съдът приема следното: Според разпоредбата на чл. 147, ал. 1, т. 8 от Закона за устройство на територията не се изисква одобряване на инвестиционни проекти за издаване на разрешение за строеж за изкопи и насипи с дълбочина или височина до 1 м и с площ до 30 кв. м. Изводът при анализа на разпоредбата е, че разрешение за строеж се издава над посочените параметри. Следва да се обърне внимание, че изискването е кумулативно, което се извежда от използването на съюза „и”, като не се изисква разрешение за строеж ако насипът е с височина до 1.0м и с площ до 30 кв.м. Дори и да се приеме от заключението на в.л., че изпълненият насип е с височина средно 0.94м и не надвишава посочения в нормата 1.00м, то същият според експертизата в план е с размери 11.50 на 4.80, които надвишават посочените в т.8 - 30 кв.м. Според съда, жалбоподателят неправомерно се позовава на това, че на място насипът ще се ползва за три паркоместа, всяко от които е с размери под 30 кв.м. Според настоящият състав на АССГ, насипът се разглежда като строеж по смисъла на пар.5 т.38 от ДР на ЗУТ и неговите размери следва да се определят спрямо насипа като цяло на място, а не като се раздели на броя паркоместа, за каквато цел ще се ползва насипа. Съдът тълкува разпоредбата на чл. 147 ал.1 т.8 от ЗУТ в насока, че разрешение за строеж не се изисква ако насипът като такъв е с размери под 1.00 м височина И площ под 30 кв.м.. Ако същият насип е с височина около 0.94м, но с площ над 30 кв.м., не е изпълнено кумулативното изискване на закона и поради тази причина се изисква разрешение за строеж, каквото по делото не се представя.

Ето защо, АССГ в настоящия съдебен състав приема, че правилно и законосъобразно административният орган е констатирал незаконен строеж по смисъла на чл. 225 ал.2 т. 2 от ЗУТ, изпълнен без разрешение за строеж. Изключението предвидено в нормата на чл. 147, ал.1, т. 8 от ЗУТ не може да се приложи, тъй като не са налице кумулативно дадените в тази норма предпоставки за площ на насипа до 30 кв.м. дори

и да се оборва констатацията изписана в съставения КА относно височината на насипа, същото има характер на нарушение, което обаче не може да се отрази върху законосъобразността на оспорения акт, тъй като на място съществува незаконен строеж без строителни книжа, който е индивидуализиран достатъчно ясно, за да може заповедта да има предмет. Неточното отразяване на размерите би имало значение, ако и площта на насипа не бе отразена правилно и това би могло да доведе до прилагането на чл. 147 ал.1 т.8 от ЗУТ или води до невъзможност да се индивидуализира предмета на премахване.

Предвид гореизложеното, АССГ в настоящия съдебен състав приема, че обжалваната заповед е валиден и законосъобразен административен акт, жалбата срещу който следва да бъде отхвърлена. Предвид годината на изграждане на строеж – 2011г, който факт не се спори от страните и е отразен в обжалваната заповед, са неприложими разпоредбите на параграф 16 от ЗУТ.

Предвид изхода на делото, на ответника се дължат разноси в размер на 150лв юрисконсултско възнаграждение.

Воден от горното и на основание чл. 172 ал.2 от АПК АССГ в настоящия съдебен състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ ЖАЛБА НА С. В. Б., П. Б. Б. и Л. П. Б. срещу ЗАПОВЕД № ДК-02-ЮЗР-286/10.09.2012 г. на Началника на РДНСК -Югозападен Район.

ОСЪЖДА С. В. Б., П. Б. Б. и Л. П. Б. да заплатят на ДНСК разноси по делото в размер на 150лв.

Решението не подлежи на обжалване.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: